

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

MZE-21040/2021-18134

mze000020300782

ÚTVAR: Odbor environmentální a ekologického
zemědělství
ČÍSLO ÚTVARU: 18130

SPISOVÁ ZN.: 15BVD1286/2021-18134
NAŠE ČJ.: MZE-21040/2021-18134

VYŘIZUJE: JUDr. Jana Traplová
TELEFON: 221812346
E-MAIL: Jana.Traplova@mze.cz
ID DS: yphaax8

ADRESA: Těšnov 65/17, Nové Město, 110 00 Praha 1

DATUM: 22. 4. 2021

Novela zákona na ochranu zvířat a útulky pro zvířata

Ministerstvo zemědělství, odbor environmentální a ekologického zemědělství, oddělení ochrany zvířat (dále jen „Ministerstvo zemědělství“), je gestorem zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon na ochranu zvířat“), a také je podle tohoto zákona příslušným orgánem ochrany zvířat a organizuje, řídí a kontroluje plnění úkolů na úseku ochrany zvířat. V souladu s touto svojí funkcí vydalo Ministerstvo zemědělství tento materiál: „Novela zákona na ochranu zvířat a útulky pro zvířata“.

Dne 1. 2. 2021 nabyl účinnosti zákon č. 501/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Tato novela zákona na ochranu zvířat přinesla nové povinnosti pro provozovatele útulků pro zvířata.

Zákon na ochranu zvířat s účinností od 1. 2. 2021 ukládá v ustanovení § 25 odst. 4 nově tyto povinnosti:

„(4) Provozovatel útulku je dále povinen

- a) provozovat internetové stránky útulku a zveřejňovat na nich aktuální seznam všech zvířat v útulku s jejich fotografií a datem a místem nálezu,**
- b) poskytnout při předání každého zvířete bezplatně novému chovateli v písemné podobě informace o dosavadním způsobu krmení zvířete a popis následné péče o ně.“**

Co je považováno za internetové stránky útulku?

Za internetové stránky je nutno považovat webové stránky zřízené konkrétním útulkem (případně jeho provozovatelem). Musí se jednat o internetové stránky s jednoznačnou adresou typu www.utulek.cz nebo například www.obec.cz, u kterých je útulek (nebo jeho zřizovatel) také správcem těchto stránek, který jako jediný může měnit jejich obsah. Takové stránky musí plnit zamýšlený cíl, a to na jednom místě souhrnným, jednoznačným způsobem zveřejnit aktuální výčet zvířat, která je možné si z útulku vyzvednout.

Uveřejňování zvířat na sociálních sítích (facebook, instagram a další) se nepovažuje za splnění zákonné povinnosti, protože jejich obsah není uživatel – v tomto

případě útulek - schopen zcela ovlivnit (provozovatel platformy libovolně mění vzhled, uspořádání i viditelnost příspěvků), navíc jsou často nepřehledné, a tedy neplní zamýšlený cíl, tj. souhrnné a jednoznačné zveřejnění zvířat v útulku na jednom místě.

Která zvířata je nutné uvést na internetových stránkách útulku?

Ustanovení § 25 odst. 4 písm. a) zákona na ochranu zvířat je nutné vykládat tak, že se povinnost provozovat internetové stránky útulku a zveřejňovat na nich aktuální seznam všech zvířat v útulku s jejich fotografií a datem a místem nálezu, vztahuje na:

- toulavá zvířata,
- opuštěná zvířata,
- mláďata, která se toulavým nebo opuštěným zvířatům v útulku narodila.

Ustanovení § 25 odst. 4 písm. a) zákona na ochranu zvířat je nutné vykládat tak, že se povinnost provozovat internetové stránky útulku a zveřejňovat na nich aktuální seznam všech zvířat v útulku s jejich fotografií a datem a místem nálezu, nevztahuje na zvířata, která byla sice do útulku umístěna, ale nejedná se o zvířata toulavá nebo opuštěná. Ustanovení se nevztahuje například na zvířata umístěná v útulku z důvodu:

- chovatel se nemůže o zvíře sám postarat a zvíře bylo do útulku umístěno postupem podle § 25 odst. 7 zákona na ochranu zvířat,
- propadnutí zvířete podle § 27b zákona na ochranu zvířat,
- zabránění týraného zvířete podle § 27c zákona na ochranu zvířat,
- zabránění zvířete podle § 27d zákona na ochranu zvířat,
- nařízení zvláštního opatření podle § 28a zákona na ochranu zvířat,
- zvíře se stalo majetkem státu pro neplacení nákladů chovatelem postupem podle § 28a odst. 6 zákona na ochranu zvířat,
- zajištění předběžné náhradní péče podle § 28c zákona na ochranu zvířat.

Výše uvedená zvířata v určitých případech na internetových stránkách útulku uvedena být mohou, ale nejedná se o vymahatelnou povinnost útulku (jeho zřizovatele).

Na internetových stránkách útulku v souladu s výše uvedeným nemusí být zveřejněna ani informace o umístění zvířat na základě žádosti Policie České republiky v souvislosti s podezřením na spáchání trestného činu, s trestním řízením apod.

Odůvodnění k výše uvedenému výkladu:

Zákon na ochranu zvířat definuje toulavé a opuštěné zvíře v ustanovení § 3 takto:
„Pro účely tohoto zákona se rozumí
h) toulavým zvířetem zvíře v lidské péči, které není pod trvalou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby nebo chovatele a které se pohybuje volně mimo své ustájení, výběhové prostory nebo mimo domácnost svého chovatele,
i) opuštěným zvířetem zvíře původně v lidské péči, které není pod přímou kontrolou nebo dohledem fyzické osoby nebo chovatele a ze zjištěných skutečností vyplývá, že ho jeho chovatel opustil s úmyslem se jej zbavit nebo ho vyhnal.“

Zákon na ochranu zvířat neobsahuje definici útulku. Je nutné analogicky vycházet z definice útulku, která je obsažena v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární zákon“). Veterinární zákon vymezuje útulek dle znění účinného ke dni zpracování tohoto materiálu v § 3 odst. 1 písm. kk) takto: útulkem pro zvířata se rozumí zařízení, které poskytuje dočasnou péči toulavým a opuštěným zvířatům. Z tohoto dovozujeme, že povinnost

uveřejňování na internetových stránkách útulku se vztahuje na ta zvířata, pro která je dle právní úpravy útulek primárně určen, tedy na zvířata toulavá a opuštěná, včetně jejich mláďat.

Výše uvedený názor se nezmění ani po novele veterinárního zákona, která by měla v budoucnu rozšířit definici útulku. Je nutné právní úpravu vykládat ve vztahu k úmyslu zákonodárce.

Důvodem pro výše uvedený výklad je to, zda zveřejnění daného zvířete na internetových stránkách útulku naplňuje cíl právní úpravy. Cílem právní úpravy je zajistit, aby vlastníci toulavých zvířat a veřejnost měli kompletní přehled o zvířatech, která jsou v útulku umístěna a která je možné, nebo po uplynutí např. doby izolace bude možné, si z útulku vyzvednout. Důvodová zpráva k novele zákona na ochranu zvířat uvádí, že cílem této povinnosti je zlepšit informovanost veřejnosti o zvířatech umístěných v útulku a zvýšit počet zvířat, která si z útulku vyzvednou dosavadní nebo noví chovatelé.

Cílem povinnosti provozovat internetové stránky útulku a zveřejňovat na nich aktuální seznam všech zvířat v útulku s jejich fotografií a datem a místem nálezu:

- je zajistit a zlepšit informovanost veřejnosti o zvířatech umístěných v útulku (která je nebo bude možné si z útulku vyzvednout – toulavá a opuštěná zvířata) a zvýšit počet zvířat, která si z útulku vyzvednou dosavadní nebo noví chovatelé,
- není zajištění evidence všech zvířat, která se v útulku nacházejí. Evidence všech zvířat, která se v útulku nacházejí, je uložena jiným ustanovením zákona na ochranu zvířat, a to § 25 odst. 3 písm. b) a c).

Dalším důvodem pro výše uvedený výklad a pro to, že i po rozšíření definice útulku se má povinnost vztahovat pouze na zvířata toulavá a opuštěná, je to, že zákon na ochranu zvířat v § 25 odst. 4 výslovně hovoří o místě nálezu zvířete. O místě nálezu zvířete se dá hovořit ve vztahu ke zvířatům toulavým a opuštěným. Ve vztahu k dalším skupinám zvířat, která by mohla být do útulku umístěna, se však o místě nálezu zvířete hovořit nedá. V případě dalších zvířat umístěných do útulku se jedná o místo odchyty zvířete za účelem jeho umístění do předběžné náhradní péče nebo náhradní péče atd.

Upozorňujeme, že všechna toulavá a opuštěná zvířata, včetně jejich mláďat, na internetových stránkách útulku uvedena být musí. Z této povinnosti žádné výjimky dovodit nelze. Tato zvířata musí být uvedena na internetových stránkách útulku bezprostředně po jejich příjmu do útulku, a to bez ohledu na to, zda například budou po příjmu do útulku umístěna do izolace. V této souvislosti doporučujeme informace o zvířeti rozšířit i o datum, kdy zvíře bude moci být nejdříve z útulku vyzvednuto.

Na internetových stránkách útulku musí být uvedena i ta toulavá nebo opuštěná zvířata, která nejsou dle názoru provozovatele útulku vhodná pro předání novému chovateli. V takovém případě doporučujeme na internetových stránkách uvést, proč není dle názoru provozovatele útulku zvíře pro předání novému chovateli vhodné.

Ani skutečnost, že je zvíře agresivní, a není dle názoru pracovníků útulku vhodné k předání novému chovateli, není důvodem k tomu, aby takové zvíře nebylo na internetových stránkách útulku uvedeno, ale naopak je žádoucí na agresivitu zvířete na internetových stránkách upozornit.

Pokud příslušná krajská veterinární správa při výkonu dozoru zjistí, že se v útulku nacházejí zvířata, která nejsou uvedena na internetových stránkách útulku, bude po provozovateli útulku vyžadovat doložení písemných dokladů, na základě kterých patří zvíře mezi zvířata, která na internetových stránkách uvedena být nemusí. Pokud provozovatel útulku nebude schopen uvedené doklady doložit, bude neuvedení zvířete na internetových stránkách útulku považováno za porušení zákona na ochranu zvířat. Za takové doklady lze nejčastěji

považovat dokumentaci správního orgánu, Policie ČR nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Zvířata umístěná v útulku z níže uvedených důvodů, tedy na základě postupu správního orgánu podle zákona na ochranu zvířat, si veřejnost bez dalšího z útulku vyzvednout nemůže:

- chovatel se nemůže o zvíře sám postarat a zvíře bylo do útulku umístěno postupem podle § 25 odst. 7 zákona na ochranu zvířat,
- nařízení zvláštního opatření podle § 28a zákona na ochranu zvířat,
- nařízení předběžné náhradní péče podle § 28c zákona na ochranu zvířat.

Uveřejňování výše uvedených kategorií zvířat na internetových stránkách útulku by naopak mohlo zvýšit zatížení útulků tím, že by musely opakovaně vysvětlovat zájemcům o takové zvíře, že nejsou oprávněni zvíře z útulku vydat. Nicméně pokud orgán, na základě jehož postupu byla zvířata do útulku umístěna, bude souhlasit se zveřejněním zvířete, lze takové zvíře na internetových stránkách útulku dobrovolně (nad rámec zákonné povinnosti) uvést. Uvedení těchto zvířat na internetových stránkách ale není povinností útulku.

Zvířata umístěná v útulku z níže uvedených důvodů si veřejnost (nikoliv původní chovatel zvířete) může z útulku vyzvednout se souhlasem Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových:

- propadnutí zvířete podle § 27b zákona na ochranu zvířat,
- zabránění týraného zvířete podle § 27c zákona na ochranu zvířat,
- zabránění zvířete podle § 27d zákona na ochranu zvířat,
- zvíře se stalo majetkem státu pro neplacení nákladů chovatelem postupem podle § 28a odst. 6 zákona na ochranu zvířat.

Co se týče zvířat, která jsou umístěna v útulku a již se stala na základě postupu správního orgánu majetkem státu prostřednictvím Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, poznamenáváme, že Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových již v minulosti tato zvířata na svých internetových stránkách nabízel. Ve vztahu k těmto zvířatům a jejich uvedení na internetových stránkách útulku by tedy měla proběhnout domluva mezi útulkem a Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Uvedení těchto zvířat na internetových stránkách ale není povinností útulku.

Přestože je útulek definován ve veterinárním zákoně jako zařízení, které poskytuje dočasnou péči toulavým a opuštěným zvířatům, bývají v útulku umístěna zvířata i z dalších důvodů, k nim viz výše. Žádný právní předpis nezakazuje umísťovat do útulku např. zvířata ve vztahu, ke kterým je vedeno správní nebo trestní řízení, nebo zvířata, o která se jejich dosavadní chovatel již není schopen postarat.

U kterých zvířat je provozovatel útulku povinen poskytnout při předání bezplatně novému chovateli v písemné podobě informace o dosavadním způsobu krmení zvířete a popis následné péče o ně?

Provozovatel útulku je povinen poskytnout při předání bezplatně novému chovateli v písemné podobě informace o dosavadním způsobu krmení zvířete a popis následné péče o ně **ve vztahu ke každému zvířeti, které bylo v útulku umístěno a je předáváno novému chovateli.**

Ustanovení § 25 odst. 4 písm. b) zákona na ochranu zvířat, které ukládá povinnost poskytnout při předání každého zvířete bezplatně novému chovateli v písemné podobě informace o dosavadním způsobu krmení zvířete a popis následné péče o ně, se neomezuje na případy nálezu zvířete. Z hlediska účelu a naplnění cíle právní úpravy je nutno toto

ustanovení vykládat tak, že se vztahuje na úplně všechna zvířata v okamžiku jejich předání chovateli. Účelem právní úpravy je zajištění řádné péče o zvíře po jeho vyzvednutí z útulku.

K povinnostem provozovatelů útulků upraveným v § 25 odst. 1 až 3 zákona na ochranu zvířat

Ustanovení § 25 odst. 1 až 3 zákona na ochranu zvířat upravují povinnosti chovatelů, včetně provozovatelů útulků, které souvisejí s výkonem dozoru na úseku ochrany zvířat, a povinnost vedení vyjmenovaných informací a dokladů. Tato ustanovení nebyla dotčena novelou účinnou od 1. 2. 2021. Tato ustanovení musí dodržovat všichni provozovatelé útulků.

Jestliže jsou v útulku umístěna i jiná zvířata, než jsou zvířata toulavá a opuštěná, vztahují se na provozovatele útulku i ve vztahu k těmto zvířatům povinnosti, které souvisejí s výkonem dozoru na úseku ochrany zvířat, který provádějí příslušné krajské veterinární správy a na území hlavního města Prahy Městská veterinární správa. **Útulek není oprávněn odeprít kontrolu daného zvířete s tím, že se nejedná o zvíře toulavé nebo opuštěné.** Podrobněji viz § 22 odst. 1 a § 25 odst. 1 až 3 zákona na ochranu zvířat.

Povinnost vést doklady a informace uvedené v § 25 odst. 3 zákona na ochranu zvířat musí provozovatel útulku plnit ve vztahu ke všem zvířatům, která jsou v útulku umístěna, nejen ve vztahu ke zvířatům toulavým a opuštěným.

Každý provozovatel útulku je povinen plnit povinnosti uvedené v § 25 odst. 3 zákona na ochranu zvířat, které se týkají vedení a poskytování informací a dokladů, bez ohledu na to, zda jsou v útulku pouze zvířata toulavá a opuštěná, nebo i zvířata z jiného důvodu. Ustanovení § 25 odst. 3 písm. b) zákona na ochranu zvířat hovoří výslovně nejen o místě nálezu zvířete, ale také o původním chovateli zvířete. Toto ustanovení tedy předpokládá to, že v útulku mohou být i jiná zvířata, než jsou toulavá a opuštěná.

Z ustanovení § 25 odst. 3 zákona na ochranu zvířat citujeme:

„(3) Provozovatel útulku nebo záchranné stanice musí kromě povinností stanovených v odstavci 2 vést a poskytnout pracovníkům orgánů ochrany zvířat, provádějícím dozor nad dodržováním právních předpisů na úseku ochrany zvířat, tyto informace a doklady:

- a) provozní řád zabezpečující ochranu pohody zvířat a organizaci práce a pracovních postupů stanovených zvláštními právními předpisy^{6a)},*
- b) seznam přijatých zvířat s uvedením počtu, druhu, popisu včetně identifikačních znaků, hmotnosti, data a místa nálezu zvířat nebo uvedení jejich původních chovatelů^{6b)},*
- c) seznam vydaných zvířat a jejich nových chovatelů^{6b)}, včetně data předání, adresy, kde budou zvířata chována, nebo míst, kde byla zvířata opětně vypuštěna do původního prostředí,*
- d) evidenci úniků zvířat z útulku,*
- e) doklad o odborné způsobilosti.“*

Jelikož je útulek považován za chovatele, vztahují se na něj i další ustanovení zákona na ochranu zvířat, která upravují povinnosti chovatelů, stanoví, co se považuje za týrání zvířat, atd. K tomu viz níže.

Pokud daný subjekt ve skutečnosti činnost útulku nevykonává (i když sám sebe za útulek označuje), vztahují se na takovou osobu stejné povinnosti jako na ostatní chovatele zvířat v zájmovém chovu. Takový chovatel je povinen např. platit poplatky ze psů a plnit oznamovací povinnost chovatele, který chová 3 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců podle § 4 odst. 3 veterinárního zákona.

K označování toulavých a opuštěných zvířat

Novela také zpřísnila ustanovení § 13b odst. 3 zákona na ochranu zvířat. Slova „*Obec může nechat*“ byla nahrazena slovy „*Obec nechá*“. Nově se tedy jedná o povinnost obce. Toto ustanovení nehovoří výslovně o útulcích, ale týká se toulavých a opuštěných zvířat.

Z novelizovaného ustanovení § 13b odst. 3 zákona na ochranu zvířat citujeme:

„(3) Obec nechá trvale označit osobou odborně způsobilou k výkonu této odborné veterinární činnosti podle veterinárního zákona¹⁾ toulavé a opuštěné psy v obci, kteří dosud označení nejsou, a to prostředky, které způsobují při aplikaci jen mírnou nebo přechodnou bolest, zejména tetováním nebo identifikací čipem. Označení těchto psů hradí obec. Přihlásí-li se chovatel psa nebo zjistí-li jej obec, je povinen obci jí vynaložené náklady na označení toulavého psa nahradit.“

Uvedená změna byla v zákoně na ochranu zvířat provedena na základě poslaneckého pozměňovacího návrhu v průběhu projednávání novely zákona na ochranu zvířat v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR. Z odůvodnění pozměňovacího návrhu citujeme: „*Nahrazení výrazu „může nechat“ slovem „nechá“ opět souvisí s povinností stanovenou § 4, odst. 4, zákona 166/1999 Sb. o veterinární péči, kdy od 1. 1. 2020 je nutné označovat psy mikročipem v souvislosti s platností vakcinace proti vzteklině. Tato povinnost se bude týkat všech chovatelů, tedy i provozovatelů útulků, nebo samotných obcí, pokud takovým provozovatelem obce jsou. Takováto formulace umožní doznačení zvířat, která doposud nebyla v souladu se zákonem označena mikročipem.“*

Veterinární zákon upravuje v ustanovení § 4 odst. 7 ve znění účinném ke dni zpracování tohoto materiálu povinnost čipování psů takto: „*Očkování psa proti vzteklině podle odstavce 1 je platné, pouze pokud pes splňuje podmínky na označení zvířat v zájmovém chovu stanovené v čl. 17 odst. 1 předpisu Evropské unie o veterinárních podmínkách pro neobchodní přesuny zvířat v zájmovém chovu⁶⁵⁾, s výjimkou psa, který byl označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Chovatel, který chová psa, je dále povinen zajistit označení psa čipem do 3 měsíců věku, nejpozději však před přechodem k novému majiteli. Chovatel, který chová psa, je povinen zajistit, aby identifikační číslo psa bylo zaznamenáno v dokladu o očkování psa. Identifikačním číslem psa se rozumí alfanumerický kód zobrazený transpondérem, který umožňuje zjistit totožnost konkrétního psa.“*

K povinnostem provozovatelů útulků z hlediska ochrany zvířat obecně

Povinnosti provozovatelů útulků upravuje z hlediska ochrany zvířat:

- zákon na ochranu zvířat, například
 - definuje chovatele, mezi které patří také útulek [§ 3 písm. k)],
 - definuje toulavé a opuštěné zvíře [§ 3 písm. h) a i)],
 - stanoví povinnosti chovatelů, které se vztahují také na útulky,
 - vymezuje, co se považuje za týrání zvířat,
 - upravuje problematiku toulavých a opuštěných zvířat (např. § 13 odst. 2, § 13b),
 - upravuje výkon dozoru na úseku ochrany zvířat proti týrání (§ 22),
 - upravuje možnost zřízení útulku (§ 24 odst. 1),
 - stanoví povinnosti provozovatelů útulků (§ 25 odst. 1 až 4),
- veterinární zákon, například
 - definuje útulek,
 - upravuje odchyt zvířat bez pána a toulavých a opuštěných zvířat a nakládání s odchycenými zvířaty (§ 42 odst. 1 až 5),
 - upravuje registraci útulků (§ 42 odst. 6 až 9),

- obsahuje zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, který stanoví obsah, rozsah a organizaci specializované odborné průpravy uvedené v § 42 odst. 2, způsob a organizaci ověřování získaných znalostí a vydávání osvědčení (§ 42 odst. 10) – jedná se o vyhlášku č. 342/2012 Sb., o zdraví zvířat a jeho ochraně, o přemísťování a přepravě zvířat a o oprávnění a odborné způsobilosti k výkonu některých odborných veterinárních činností, ve znění pozdějších předpisů; tato vyhláška upravuje v ustanovení § 27 až § 29 Odborné kurzy pro odchyt zvířat bez pána, toulavých a opuštěných zvířat a zacházení s nimi včetně péče o ně v útulcích pro zvířata, a pro sběr a neškodné odstraňování kadáverů zvířat v zájmovém chovu,
- obsahuje zmocnění k vydání prováděcího právního předpisu, který stanoví podmínky pro provozování útulku, jeho uspořádání a minimální velikost prostor pro zvířata (§ 42 odst. 11) – ke dni zpracování tohoto materiálu nebyla tato vyhláška vydána, na její přípravě se pracuje,
- upravuje možnost zřízení útulku a hrazení nákladů obcí [§ 46 písm. c) a d)],
- upravuje závazný posudek Státní veterinární správy pro toho, kdo bude stavbu nebo zařízení používat jako útulek pro zvířata [§ 56 odst. 1 písm. b)].

Gestorem veterinárního zákona je Státní veterinární správa, proto doporučujeme obracet se s podněty a dotazy, které se týkají veterinárního zákona na Státní veterinární správu.

K oblastem, které nejsou v působnosti Ministerstva zemědělství nebo Státní veterinární správy

Ministerstvo zemědělství nebo Státní veterinární správa například

- neřeší případy, kdy útulek odmítá vydávat zvířata novým chovatelům,
- neprovádí výklad občanského zákoníku.

Připomínáme, že primárním cílem útulku pro zvířata je zajistit zvířeti péči dočasnou, nikoliv trvalou. Trvalá péče by měla být poskytována toulavým a opuštěným zvířatům, o která nejvíce chovatelé zájem. Trvalá péče by neměla být založena na tom, že útulek odmítá novým chovatelům zvířata vydat a pouze vybírá příspěvky na tato trvale chovaná zvířata. Primárním cílem útulku je najít zvířeti nového chovatele, nikoliv poskytovat zvířeti trvalou péči. Jak jsme již uvedli, trvalá péče je ovšem nezbytná u neumístitelných zvířat. Je nutné poznamenat, že provozovatele útulku, který odmítá vydávat zvířata novým chovatelům, není možné postihnout za porušení zákona na ochranu zvířat nebo veterinárního zákona. Takový postup útulku a to, zda útulek plní cíl, ke kterému byl zřízen, by měl řešit ten subjekt, který útulek zřizuje nebo financuje. Vzniká také otázka, zda se v některých případech jedná o útulek, nebo o zájmový chov zvířat, na který chovatel vybírá příspěvky.

Upozorňujeme, že problematika toulavých (nalezených) a opuštěných zvířat z hlediska vlastnického práva ke zvířeti a z hlediska povinnosti vyhlásit nález je upravena občanským zákoníkem. Ministerstvo zemědělství ani Státní veterinární správa nejsou gestorem občanského zákoníku. S dotazy, které se týkají občanského zákoníku, je nutné se obracet na Ministerstvo spravedlnosti.

Toto vyjádření Ministerstva zemědělství není právně závazné a Ministerstvo zemědělství jej vydalo s vědomím, že výklad právních předpisů je v České republice oprávněn provádět pouze soud. Vyjadřuje však odborný názor Ministerstva zemědělství na tuto problematiku, a to podle právního stavu ke dni jeho zpracování.

Ing. Petr Jílek
ředitel odboru

Otisk úředního razítka